

ledes efter Ændringsforslaget skulde kunne bortskydes. Flere af de Bestemmelser, som deri ere optagne, have tilbeels allerede været gjældende efter den tidligere Lovgivning, nemlig efter Christian den 5tes Danske Lov og andre Bestemmelser. De ere samlede her, forandrede, gjorde mere tidsvarende og indordnede paa en anden Maade; men naar den sidste Paragraph i Lovforslaget siger: at de tidligere i saa Henseende gjældende Bestemmelser skulle falde bort, og man dog vil tillade Folk at indgaae Contract med Skipperen, som hæver Bestemmelserne i Lovforslagets andet og fjerde Capitel, vilse derved tillige de Bestemmelser, som tidligere have været gjældende, blive hævede, men det gaaer dog virkelig ikke an. Af det fjerde Capitel, som er anset for lettere end det andet Capitel at kunne kaldes en declaratorisk Lov — saaledes troer jeg Suristerne benævne det —, skal jeg kun nævne et eneste Punkt, nemlig det, der findes i § 30. Deri bestemmes, at naar Skibet forulykkes, skal der udbetales Hyre til Mandstabet, indtil den Dag, da Ulykken skee, og i den ældre Bestemmelse, som skal udgaae, nemlig Danske Lovs 4—3—1, staaer der noget lignende, idet der siges, at naar et Skib forliser, skal Skipper i Forening med Mandstabet gjøre Alt for at bjerge Skib og Ladning, og bliver der da at udbetale til Mandstabet Hyre efter uwillige Mandes Skjøn; der indeholdes tillige Straffebestemmelser for dem af Folkene, som nægte at være behjælpelige ved Hjærgningen, og en af disse er, at Vedkommende skal have sin Hyre forbrudt. Naar man nu vil tillade, at det hele Afsnit bliver en declaratorisk Lov, troer jeg, at man for det Første maa være fuldkommen overbevist om, at der er en saadan Harmoni mellem Capitelne 2 og 4 og den af mig paaberaabte § 43 i Lovudkastet, at man tør paatage sig Ansvar for, at dette skeer i den Overbeviisning, at det ikke kommer i Strid med den tidligere Lovgivning; men det er et Ansvar, som jeg aldeles ikke tør paatage mig. Jeg har derfor tidligere været med at stille Forslag om, at denne § 43 skulde gaae ud, efterat den var indsat her i Thinget; det blev imidlertid da vedtaget, at den skulde blive staaende, jeg huffer ikke ret med hvilken Ma-

poritet; men jeg vil nu opfordre de ærede Medlemmer til at stemme imod Ændringsforslaget, ikke alene af den Grund, som den ærede sidste Tale nævnte, nemlig at vi, ved her at forkaste det, slippe for at sende Lovudkastet tilbage til Landstinget, men ogsaa fordi jeg virkelig oprigtig ønsker, at dette Ændringsforslag ikke maa blive vedtaget. Vil man imidlertid ikke gaae ind herpaa, foretrækker jeg, som jeg tidligere har havt Leilighed til at antyde, det af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) under Nr. 2 stillede Underændringsforslag fremfor Ændringsforslaget under Nr. 1, thi i Underændringsforslaget er der kun Tale om fjerde Capitel, altsaa ikke om det andet, som baade det ærede Medlem for Viborg og jeg meest frygte for skulde faae Indpas i den foreslaaede nye Paragraph, og dernæst ere Skipperen og Rhederen stillede noget anderledes end Matrosen derved, at de Første skulle være nødsagede til at føre fuldt juridisk Beviis for deres Paastand om, at der er taget andre Bestemmelser end de i Loven indeholdte, hvorimod Matroserne kun skulle føre et almindeligt Beviis, hvilket nok i juridisk Forstand vil sige, at Sagen skal kunne gjøres afhængig af Modpartens Eed. Dette er altsaa en Begunstigelse for Matroserne ligeoverfor Skipperen og Rhederen, og jeg tvivler ikke om, at Søfolkene nok ville forstaae at læse Loven saa godt, at de begribe, at der derved er givet dem en Rettighed. Skulde man forkaste Underændringsforslaget under Nr. 2 og foretrække det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds stillede Ændringsforslag, maa jeg indstændigst anmode om, at mit Underændringsforslag under Nr. 3, om at Ordene „2det og“ udgaae, maa blive vedtaget. Mit principale Forslag til ærede Medlemmer er imidlertid, at De ikke ville fastholde deres tidligere tagne Bestemmelse om at indsætte en § 43, saaledes som den her er foreslaaet, men at De ville forkaste Forslaget, hvorved Lovudkastet vil blive særbdigt idag fra Lovgivningsmagtens Side.

Røepstorff: Til hvad der er sagt af de to ærede foregaaende Talere, kan jeg aldeles slutte mig, og jeg har derfor ikke Meget at sige.